

Ο Μητροπολίτης Ηλείας Γερμανός μιλάει για τον μακαριστό π. Μάρκο Μανώλη

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Του Μητροπολίτου Ηλείας κ. Γερμανού

Τον αείμνηστο Αρχιμ. Μάρκο Μανώλη ε γνώρισα προ 30 και πλέον ετών, όταν η ταπεινότης μου υπηρετούσε ως Γραμματέας της Ι. Συνόδου και εκείνος ήτο νέος Αδελφός της Ι. Μονής Ασωμάτων Πετράκη. Τότε που Ηγούμενος ήτο ο μακαριστός Αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.

Εκεί κάθε πρωί συναντώμεθα και ανταλλάσσαμε χαιρετισμό· εκεί συμμετείχαμε στις πρώινές ιερές Ακολουθίες, αλλά και πολλάκις συμπάλαμε.

Δραστήριος και αεικίνητος ήτο από τότε ο π. Μάρκος, αλλά πάντα ήρεμος και γαλήνιος. Ζούσε και εξεδήλωνε την βαθιά του πίστι και ευσέβεια προς τον Τριαδικό Θεό και την Εκκλησία μας, αλλά και δεν έκρυβε την μοναχική του αφιέρωσι και την ασκητική ζωή του.

Έκτοτε, ως Επίσκοπος πλέον, παρακολουθούσα μακρόθεν τις δραστηριότητές του, κυρίως από την Εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος». Προ δεκαετίας όμως συνεδέθηκα περισσότερο μαζί του, όταν ο εξαδέλφός μου Αριστείδης Παρασκευόπουλος, δικηγόρος Αθηνών, εγκατεστάθη οικογενειακώς στον Διόνυσο και η ζωντανή χριστιανική του οικογένεια συνεδέθη ενοριακώς μαζί του.

Τότε και η ταπεινότης μου ε γνώρισε καλύτερα και από κοντά τον π. Μάρκο, αφού πολλάκις συλλειτουργήσαμε και ετελέσαμε μαζί μυστήρια και άλλες ιερές Ακολουθίες στον Ιερόν Ναόν του Αγ. Γεωργίου Διονύσου, του οποίου ήτο Ιερατικώς Προϊστάμενος.

Υπήρξε πράγματι ο καλός ποιμήν του ευαγγελίου, που εγνώριζε κατ' όνομα τους ενορίτες του, που έναν-έναν και κατά τις ιδιαιτερότητές του τον διακονούσε και προσπαθούσε, όσο μπορούσε, να καλύπτει τις υλικές και τις πνευματικές τους ανάγκες. Όταν δε εκάλυπτε αυτές, μαζί τους εξήρχετο των ορίων της ενορίας του διά ευρύτερες ιεραποστολικές και φιλανθρωπικές δράσεις, ως ήσαν οι Φυλακές Αυλώνος και ο «Ορθόδοξος Τύπος».

Ο Αρχιμ. Μάρκος Μανώλης υπήρξε οντως «ο ποιμήν ο καλός», που «την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων» κατά την διδασκαλία του Πρώτου και Μεγάλου Ποιμένα Κυρίου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού (Ιωάννου Ι΄. 11-17).

Διά τούτο και ο Θεάνθρωπος, πορευόμενος στην Ιερουσαλήμ την Κυριακή των Βαΐων, επήρε μαζί Του τον π. Μάρκον διά την Άνω Ιερουσαλήμ, αφού είχε τελειώσει την θεία Λειτουργία, είχε κοινωνήσει τους ενορίτες του και εναπέθεσε το άγιον Ποτήριον εις την Αγίαν Τράπεζαν. Εκεί, μπροστά της έπεσε, διά να μεταφερθή στο Νοσοκομείον και να κοιμηθή εν Κυρίω την ανάπαυσι του δικαίου την 16ην Απριλίου.

Η ιερατική Διακονία του αειμνήστου π. Μάρκου υπήρξε Χριστοκεντρική και όντως πολύ χρήσιμη διά την ενορία του και την Εκκλησία μας γενικώτερα. Μάλιστα για τις ημέρες μας, που κυριαρχούν η εγωπάθεια, η αδιαφορία διά τους άλλους και η ψυχρότητα της αγάπης προς τον συνάνθρωπον. Όμως, έτσι επέτρεψεν ο Κύριος· να μεταστή ο π. Μάρκος στην ουράνια βασιλεία του Θεού και στα πνευματικά του παιδιά και σ' όλους μας ν' αφήσει το παράδειγμά του προς μίμησιν. Ας είναι η μνήμη του αιωνία.

Πηγή: Ενημερωτικό έντυπο ενορίας Αγίου Γεωργίου Διονύσου, «Ενοριακά Νέα», έτος ΙΔ΄. Μάϊος 2010, αρ. 134, σελ. 6